

ни военачалници-те имъ, и отсеки имъ носо- П. X.
 ве-те испрати ги въ Константинополь безъ но- 888
 сове. Бившия после второй пътъ побѣдиха
 го Унгаре-те, спомоществователи-те Гречески, 890
 и едва се избави въ Дриста. Но третій-о пътъ
 побѣди Унгаре-те, и плъни Унгарска-та земля.
 После подигнасе и противо Грецы-те, и на-
 прави Лва подданика. Но понеже Львовый-о
 братъ Александръ не щеше да плаща дань, по-
 бѣди Грецы-те, и обсади Константинополь.
 Земавши обаче дарове отъ Львоваго сына Кон-
 стантина върнасе пакъ на место-то си. 912

Слѣдъ малку време подигнасе пакъ проти-
 во Грецы-те, и повредивши воинство-то на Ро-
 мана Лекапина, тури воинство-то си близо при
 Влахерна въ градъ-а со согласія славно, где-
 то и дароваха го великолѣпно. Миръ обаче
 не направи. Но понеже Хорвате-те и Сербе-
 те спомощници-те Гречески затвориха го въ
 едно зло место горско, повредисе со всѣмъ во-
 инство-то му, и быде принужденъ да бега въ
 Болгарія, где-то и умре. 932

Слѣдъ Сімеонова-та смертъ воцарисе сынъ-
 о му Петръ. И абіе Унгаре-те, Сербе-те и
 Хорвате-те почнаха да устрашавать Болгарія.
 Тѣмже Петръ направи миръ сосъ Романа, и у-
 невѣсти внука-та му Марія, коя-то се преиме-
 нова Ирина. Возобнови миръ-а и сосъ Фока,
 кому-то даде залогъ двама-та си сынове. Но
 понеже не щеше да воспре Унгаре-те, кои-то
 щеха да прейдать Дунавъ-а противо Грецы-
 те, Никифоръ подигна Светослава царя Рос- 969